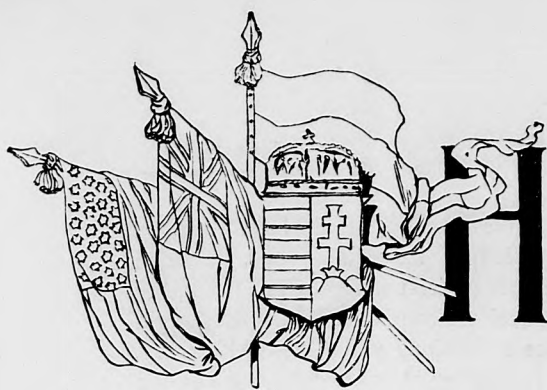

Budapest, Tuesday, June 1st, 1915.

HUNGARY

VOL. XIII. No 6

*An Illustrated Fortnightly Society Journal
published in English but for the Interests of Hungary.
Founded by EUGENE GOLONYA.*

Italy and the Triple Alliance.*

By *Edmund v. Miklós*, Secretary-of-State, Member of the House of Magnates.

THERE was recently published, from the pen of an old Italian parliamentarian who desires to remain anonymous, a valuable study on the Triple Alliance. At the present moment this study possesses for us Hungarians an immediate interest, for its author, writing with entire objectivity and employing a whole sheaf of carefully collected data, furnishes us with a clear view of the origin of the Triple Alliance and the value of the Alliance for Italy.

As I have good reason to assume that I know the author, and have convinced myself that his data are in every particular consonant with the facts, it seems to me neither superfluous nor inopportune to treat the question of the Triple Alliance also from the stand-point of the Italian statesman. I shall submit the study to a partial analysis, shall supplement it in some respects and shall subject some of its conclusions to revision.

It is an ancient truth that a thought which conflicts with the heart's desire is incapable of producing any great effect. It is likewise true that, in this epoch

* This article was written last December and is of peculiar interest in view of the unprecedented breach of faith first exhibited to the world by the proceedings in the Italian Chamber on 20. May, 1915. *Editor.*

EDMOND DE MIKLÓS DE MIKLÓSVÁR.

of peoples' armies, the psychical condition of the nation must be manipulated with the same art and intelligence as are devoted to the creation of alliances between nations and the conception of international agreements in concrete formulae. Written treaties of alliance can with difficulty attain their high aims, unless public opinion is reflected in their contents. Thus it is, at the present moment, highly instructive to refer to the pages of history, and observe what were the thoughts and feelings of the overwhelming majority of the Italian nation, thirty-three years ago, with regard to the necessity and value of the Alliance.

In order to present a clear view of the

stand-point held by Italy thirty-three years ago, I must first briefly consider the European situation following on the Franco-German war of 1870/71.

Beginning from the year 1871, the general diplomatic situation of Europe was dominated by the powerful individuality of Prince Bismarck, who, rightly comprehending the laws of future political development, supported the endeavours of Count Julius Andrassy and preferred the closer alliance with the Austro-Hungarian Monarchy to an alliance with the Russians, of whose unreliability he, Prince Bismarck, had already become convinced in the course of the year 1874, apart from the terms of the «Sacred Testament». As for France, Bismarck

directed this country to the pursuit of a colonial policy. The Iron Chancellor desired to turn the force and activity of France away from Middle-Europe to the colonies over-seas. He did not seek to hinder France from binding her material and military forces in the acquisition of over-sea colonies, and permitted her to prepare for the annexation of Tunis and to complete the Treaty of Bardo relative to the sovereignty over that country in the year 1881. This move on the part of France placed Italy in a particularly unpleasant position, for Italy, at that time in a state of weakness, was incapable either of military or of naval action in consequence of her great financial and economical perplexities, and, left to her own devices, looked forward to future events with anxiety. It is no wonder that the strengthened basis of England and France in the Mediterranean aroused apprehension in Italy, and public opinion in that country grew constantly more dissatisfied with the policy of the free hand pursued by the Cabinet of Cairoli.

The French Government laid the Tunis Treaty before Parliament and it was discussed in the Chamber on 12. May, 1881. On this occasion, the whole French Parliament demonstratively advocated the final annexation of Tunis.

This demonstration created a painful impression in Italy and was interpreted there as a challenge. In the debate in the French Chamber only two voices were raised in favour of considering Italy. Clemenceau openly declared that this new acquisition of France in the Mediterranean would assuredly disturb relations with Italy and snap the last bands of friendship which had formerly existed between the two countries. Lafosse demanded with insistence, that France should first come to an agreement with the Italians relative to Tunis. However, only one Deputy in the French Chamber voted against the Treaty, and this was the Deputy Talandier of the Extreme Left, well-known for his eccentricity.

This ostentatious manifestation in the French Chamber and the complete indifference displayed by the French Government towards Italy, excited so much bitterness in Italian public-opinion that a wave of universal disgust swept away the Cairoli Cabinet. In fact, this Ministry was compelled to resign on 14. May, 1881, two days after the debate in the French Chamber.

The King of Italy entrusted the formation of the new Cabinet to Signor Depretis who had been Minister of the Interior in the Cairoli Cabinet and had made no secret of the fact that he disapproved of Cairoli's foreign policy and especially of the attitude of the Italian Government in the Tunis question. The Minister for Foreign Affairs in the Depretis Cabinet was Mancini. In this Cabinet also there existed no great harmony with regard to questions of foreign policy. A confessed francophile, Depretis desired in the first place to arrive at a complete understanding with France. In the midst of Italy's difficult economical circumstances he dwelt

continuously on the great economical and financial interests which bound Italy to France. Mancini likewise desired an understanding with France, but at the same time declared emphatically that Italy ought to strive for closer relations with Austria-Hungary.

Italy awaited with great interest the publication of the foreign programme of the new Ministry, and great was the disappointment when Depretis with regard to this programme scarcely said more than that the Government desired peace, but such a peace as was compatible with the dignity of the country. This phrase by no means satisfied the Italian Chamber. From day to day adverse criticism became louder, and Italians of leading authority began to declare openly that the vital interests of Italy demanded the closest possible «rapprochement» with Austria-Hungary and Germany.

Garibaldi published two open letters on this question, one on 17 May, the other on 21 June, 1881. In his second letter especially he took up a determined attitude against France. A passage of this letter runs as follows:

«The Treaty which France has concluded with the Bey of Tunis has entirely destroyed the good opinion I have hitherto entertained of that country. The unjustifiable advance of France in Africa recalls to me the comparison that ancient Carthage and Nice are French to the same degree as I am Tartar (Nice, the birth-place of Garibaldi, was taken from Italy by France in 1859, together with Savoy) and that Italy has surely a much better claim to the ancient kingdom of Carthage than France, and therefore Tunis, if it does not become Italian, ought also not to become French, and Italy in this case ought rather to demand complete independence for Tunis».

After the publication of this letter a strong agitation against France broke out in Italian public-opinion. General Mezzacapo in his article «Armi e politica» published in the periodical «Nuova Antologia» demanded in imperative terms a policy of strong armaments for Italy, so that she might find allies in the European Concert and be enabled to protect her own great interests.

The views held by the different parties in the Italian Chamber of that period may be summarized as follows:

The Left wished for good relations with France, but at the same time desired a friendly and more intimate «rapprochement» with Austria-Hungary and Germany. The Centre had in part the same aspirations, but did not desire to acquire the friendship of the two European military Powers at the cost of great armaments and sought at the same time to push the friendship with England into the foreground. The group of Baron Sonnino, smaller in numbers but very active and made up of eminent personalities, categorically declared that Italy ought to break away from all traditions conflicting with her interests, including those traditions which manifested themselves in sympathy for France; and this political group, with Baron Sonnino at its head, was the first to declare that Italy ought to attach

herself to the two great Central Powers of Europe, enter into alliance with these Powers for the mutual defence of their several territories and at the same time aim at an agreement with England for the purpose of maintaining equilibrium in the Mediterranean.

This was the first positive declaration which desired the creation of the Triple Alliance and judged the Alliance indispensable for the effective protection of Italian interests. This programme of the so-called Sonnino party was developed by Baron Sidney Sonnino himself in an article published on 29. May, 1881 in the official party-organ, «Rassegna Settimanale».

These were the political views, briefly sketched, which prevailed in Italy in May, 1881, just after the French successes in Tunis. We can therefore accept it as an established fact, that the first preliminary steps and the full recognition of the circumstance that Italy could find protection for her interests solely within the frame of the Triple Alliance came exclusively from the part of the Italians; nobody in Italy, from Garibaldi, the Republican, to Baron Sidney Sonnino, of conservative tendencies, was desirous of a «rapprochement» with France.

The Statesman who first formulated the Triple Alliance as a thing to be desired for Italy, was no less a person than Baron Sidney Sonnino, one of the most cultivated and capable among Italian politicians, highly respected by all parties, held everywhere in great esteem, a statesman who first appeared at the age of thirty-four in Parliament and very soon became conspicuous there in virtue of his eminent intellectual qualities, who, although he never hunted after a Minister's portfolio, has twice been Premier, the same Sonnino who has now, in compliance with a universal wish, accepted the portfolio of Minister for Foreign Affairs, in the midst of trying circumstances, in the Cabinet of his old and trusted comrade-in-arms, the present Italian Premier, Salandra.

The Triple Alliance therefore was not of our seeking, nor did we take the initiative in its creation.

(To be continued.)

The Mission of the Journal «Hungary».

IT SEEMS that some misinformed people consider that this is an English journal. We beg to correct this impression and to state, that this is a Hungarian Journal whose mission is to make better known the Institutions of our Kingdom, throughout the world; it is published in English because that is also the language of the Western hemisphere. Our mission is now, in view of the war, still more important as it is more than ever necessary that other people (especially Americans) should get true information about Hungary in their mother tongue.

The Journal is edited and published by Hungarians and works for the interest and upbuilding of the Land.

Any contributions in English or Hungarian on political and social events will be gladly received.

The Editor.

The Social Education of Children.

By Mrs. K. Sebesta.

CONTEMPLATING the phenomena of life, we often see that many parents are actual dangers to their children. This danger which cannot be avoided is increased by another, i. e. by Society's so-called charity. I design it «so-called» purposely, because this charity in fact results in nothing but a breeding of beggars. With this kind of charity we shall only bring up and multiply a proletariat devoid of self-esteem and shirking work — out of our Hungarian nation destined for higher aims.

To avoid this we must lay our charity organizations on a more rational and firmer foundation.

Before all, the people must be accustomed to a laborious and moral life.

Instead of charity there is need of a more intense popular education and the creation of appropriate possibilities of work. The motto should be: nobody should get anything gratuitously, free of charge, not even the child.

When the child reaches the age of six or seven, accordingly when it is going to school, its susceptibility ought to be roused and developed towards the good and the beautiful. The awakening consciousness, the small energies must be put to the service of absolute honesty and labour. The weeds brought over from the parental house must be extirpated with loving earnestness and a clearheaded purpose. Only thus we may expect a good and laborious generation which would be likely to have also an influence on the parents with moral defects.

We must begin the beneficence with the child, which when not able to get food and clothing from its parents turns for these things quite naturally to the school, to the schoolmaster — who in his turn gives away the meal or the clothing on condition of the small petitioner's cleanliness and diligence, so to speak as a reward of the petitioner's own labour.

The teacher must not tire in accentuating again and again how a healthy and honest Hungarian child ought to be ashamed and ought to blush at the mere thought of accepting anything gratis, even a bit of bread. Only old and ailing beggars who are not able to work may stretch out their shaking hands for alms, but not a Hungarian child with a healthy soul and healthy brains, hands and feet.

As most of the poor people do not live a rational life and do not know a healthy pride and self-esteem, the whole of the moral education of youth, together with the task of showing how important spiritual goods and love of labour are in man's life — is allotted to the school.

Therefore I propose to occupy poor children one or two hours over the ordinary school hours, the girls with needlework, the boys with drawing, carving and manufacturing of playthings or other small articles easily to be turned to profit.

The drawing-up of the programme and extent of this children's work requires a good deal of circumspection, and can not be recommended too highly to the attention of the respective authorities. I should willingly undertake it on an official summons.

The work described ought to be represented to the children as a means of earning the clothing, food and other things received by them from the school.

Ambition could be raised by giving each child a small note-book, into which the teacher superintending the work could put a laudatory or a censuring mark. The laudatory remark should entitle the child to a bigger portion of sweet-meat, or some fruit, while the bad mark should involve a withdrawal of some favour.

In this way the child learns how to work. It gradually gets fond of work, tries to do its best, to execute its task as perfectly as possible.

The moral value of these lessons of manual work could be considerably heightened by fixing two or three days a week for story-telling — while the children are at work. These stories must naturally have the tendency to develop self-esteem and a firm character, Christian charity a sense of humanity and patriotism.

If we could succeed in bringing up children in this way, we should, by sending them into the world gain a more cultured, a more laborious, a more ambitious, in fact, a more valuable human material for the promoting of our national interests.

I trust that after showing here its importance, the leaders of the school-department of the municipality will make these proposals their own. The moral as well as the material results are sure to come.

There is the question of expenditure which might raise obstacles. Against these I want to draw attention to the circumstance that in fact this expense would only be an investment which would pay well by the profit gained from selling the articles made by the children. If the municipality would open a shop for the articles made by children or would open a permanent exhibition, the public would very soon come to the knowledge that the real charity towards poor children consists in buying their products or supplying them with the necessary material for work gratis.

This innovation in popular education would also give work to many educated persons. For instance for the superintending of the manual work at higher schools artists or trained teachers for industrial work could be employed. Of course it would be highly desirable that these teachers—in order to quality for their important task—should frequent a class for two or three months—to increase their knowledge of the psychology of children and of the results of moral pedagogy—which classes of course ought to be held by famous teachers of the University.

The motives for submitting this proposal are, besides my love of humanity, those experiences I have gained during my activity as a superintendent of orphans and as a member of several charity organizations. I am quite convinced that only a

general national education, made more intense by rendering labour more sympathetic, more loved — is able to extirpate the degenerate germs of our present social system and produce in its stead a totally renewed healthy society.

Subscription: 7 crowns for 6 months; 14 crowns per annum. England and America 16 crowns. — Single copy 60 fillér. — Telephone Joseph 49—92.

Közgazdaság. — Financial Notes.

Adriai Biztosító Társulat — Triesteben. A társulat múlt hó 6-án tartotta meg 76-ik rendes évi közgyűlését, amelyen az 1914. évi zárószámadások terjesztettek elő. Az igazgatóság rámutat jelentésében arra, hogy a háborúokozta gazdasági megrázkódtatás természetesen a társulat üzletmenetére is visszahatással volt, azonban a vállalat szilárd gazdasági alapjai és egészséges üzleti megalapozottsága lehetővé tették, hogy ezt a visszahatást is könnyűszerrel állja ki. Dacára annak, hogy a háború folytán előállott és egyéb rendkívüli kiadások, valamint a társulat értékpapír-állományának 2,799.709 K-át kitevő árfolyamvesztése teljes összegükben az üzemi költségek terhére irattak, a társulat bármely tartalékalapjának igénybevétele nélkül az alapszabályszerű dotációk levonása után 130 K kerül (az előző év 160 K-jával szemben) részvényenként osztalékkul kifizetésre.

Az üzleti év rendkívüli kiadásai között különös figyelmet érdemelnek azok a tekintélyes összegek, amelyeket a társulat a különböző hadi jóléti intézmények céljaira adományozott. A társulat a harcztéren elesett tisztviselői emlékének fájdalmas kegyelettel adózik.

A zárószámadások tételeiből a következők emelendők ki: Az életbiztosítási (A) osztályban 69,688.580 K tőkeösszegekről szóló ajánlat terjesztett be, a kiállított kötvények pedig 62,361.460 K biztosított tőkéről szólnak. Az üzletév végével az életbiztosítási állomány biztosított tőkében kerek 559 millió koronát, biztosított járadékokban pedig 1,866.130 K-t ért el. Halál- és elérési esetekért, valamint járadékok fejében a társulat 11,093.411 K-t fizetett ki. Az életbiztosítási osztály díjtartalékai az év végével 166,983.844 K-t, illetve a viszontbiztosított rész levonásával 151,636.696 K-t tettek ki s így az előző évvel szemben saját számlájukra 7,098.660 K növekedést mutatnak.

Az elemi ágazatok (B) osztályában a díjbevétel a következő számokat mutatja: tűzbiztosítás 29,137.218 K, szállítmány biztosítás 4,286.446 K, betöréses lopás elleni biztosítás 845.524 K. A viszontbiztosítások összesen 15,519.709 K-t igényeltek. Az elemi ágazatokban a társulat károk fejében 21,998.742 K-t, illetőleg a viszontbiztosított résznek levonásával 11,193.392 K-t fizetett ki. Az elemi ágazatok díjtartalékai 21,773.348 K-t, illetőleg a viszontbiztosítókra eső rész levonása után 12,060.941 K-t tesznek ki.

Az üzletév végével a társulat tőkési és tartalékai a következőképen alakulnak: teljesen befizetett részvénytőke 10,000.000 K, vagyontartalék 12,000.000 K, nettodíjtartalékok 162,697.638 K, nettokártartalék 5,980.464 K, összesen kerek 190,000.000 K. A nyugdíjpénztár és az alkalmazottak ellátási-pénztára összesen 4,941.661 K vagyon felett rendelkezik.

Az igazgatóság tagjaiul dr. Brunner Jenő úr ismételen és Salem Henrik Pál úr ujonnan megválasztattak, míg az igazgató-tanácsba Dell' Adami Géza úr nyug. ellentengernagy és dr. Rizzi Lajos úr, istriai tartományfőnök hivattak meg.

BRACHFELD F.

Purveyor to the Imperial
and Royal Court, @@@

Budapest, V. ker.,
Dorottya-utca 1.

(corner Gizella Tér).

First-class Tailoring Depart-
ment with all the latest Lon-
don patterns. A First-class
Gentlemen's Outfitter.

■ ■ Speciality in all kinds of Sporting Garments. ■ ■

Magyar kir. államvasutak üzletvezetősége Miskolcz.

14.10./III—1915. sz.

Pályázati hirdetemény.

A magyar királyi államvasutak bánréve, kizárólag füleki, feled-tiszolczi, rimaszombat, kizárólag poltári, tiszolcz, kizárólag zólyombrezói, breznóbánya-vereskői és kiscgarami, összesen 216.2 km. vonalakon levő állomások, órházak, szertárak, osztálymérnökségek és fűtőházak hivatalos helyiségeiben elhelyezett órák jókarban tartása, szabályozása és javítása iránt ezennel nyilvános pályázatot hirdetnek.

A pályáorási állásra jelentkezni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett és bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat 1915. évi május hó 20-án déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak miskolczi üzletvezetősége titkárságához címezve e felirattal:

Ajánlat pályáorási állás elnyerésére lepecsételt borítékban térti vevény mellett nyújtják be.

Az ajánlattevő köteles a miskolczi üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1915. május 19-én déli 12 óráig bánatpénzképen 50 koronát készpénzben letétbe helyezni vagy posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

A pályáorási állásra vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőségnél (gazdasági csoport) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők s ez okból az ajánlattevők-ről feltételeztetni fog, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A pályázati feltételek csak hivatalunkban tekinthetők meg.

A feltételekre nézve megjegyezzük, hogy a korábbi szokástól eltérően az óráknak nem havonként, hanem csak negyedévenként való megvizsgálását fogjuk követelni.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

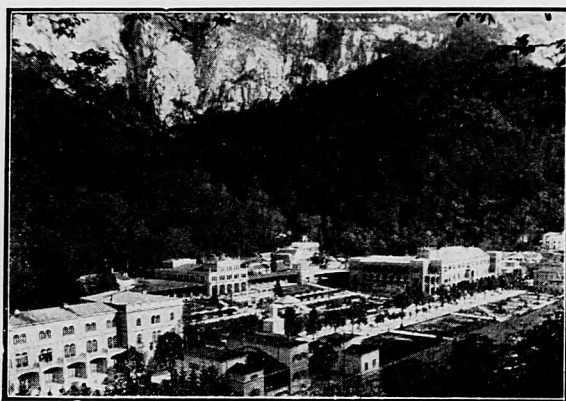
A felsorolt vonalakra nézve egyébként a szerződés 1915. év június hó 1-től kezdődőleg 1919. december hó 31-ig fog megkötettni.

A magyar királyi államvasutak miskolczi üzletvezetősége fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlkozók közül, tekintet nélkül az ajánlott általános összegre, szabadon választhasson. Az ajánlat feletti döntés határidejűl a pályázati határidő lejártától számítva két hét tüzetik ki.

Miskolcz, 1915. május hó 5-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

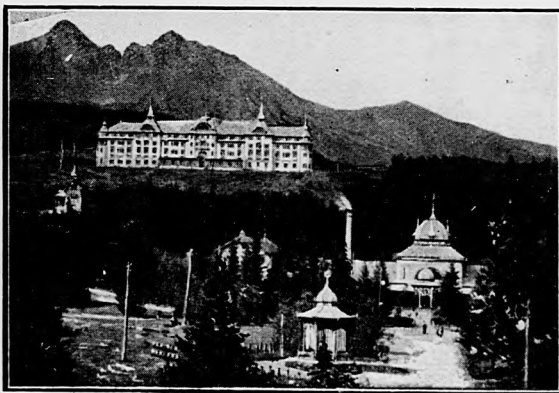

HERCULES-BATHS.

Thermal Baths and Health Resort, the property of the State, situated in the country of Krassószörény, at an altitude of 168 metres, in the picturesque valley of the Cserna, amidst wooded hills rising to a height of 1200 metres. Twenty minutes from the State Railway-Station. Natural saline and sulphurous springs at 56° Celsius. The saline baths are an excellent remedy for general debility, anaemia, neurasthenia, kidney disease, scrofula, and swollen glands. The saline and sulphurous baths are most efficacious in cases of gout, rheumatism, and ichoria, Excellent table-water. Hydropathic treatment. Eau de régime. First-class Kur-salon. Most agreeable climate, magnificent vegetation. The Season commences in May, but the Establishment is in part open all the year round. Moderate charges. For further information apply to the **Manager, Royal Hungarian Baths, Herkulesfürdő, Hungary.**

TÁTRA-LOMNICZ.

Winter and Summer Resort for the Air-cure, in the midst of immense pine-forests, situated at 848 to 1030 metres above sea-level. The mountain air is most strengthening and invigorating. Modern hydropathic treatment. The Palace Hotel is a model of comfort, lift, magnificent hall, luxurious dining-room, reading-room, numerous private villas, and land at moderate prices. Splendid view of the Poprád Valley and the glaciers. Music, concert, dramatic performances, balls, excursions in the mountains, horse races, hunting, tennis, winter sport. Summer Season, 15th. May till 15th. September; Winter Season, 15th. December till the end of February Sun-baths without burning. Apply to the **Manager, Tátra-Lomnicz, Hungary.**

„THE GRESHAM“
ELETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG
 LONDONBAN
 Alapított 1848-ban. ★ Magyarorsz. igazgatóság:
 Budapest, V., Ferenc József-tér 5-6. sz.
 (Saját palotájában.)

CSERNY PAULA ÉS TÁRSA
FRANCZIA ÉS ANGOL
NŐI DIVATTERME =
VÁCZI-UTCZA 34. KLOTILD-PALOTA.

vonat-szám	óra	perc	vonat neve	honnan
417	4 45	v. v.		Délelőtt
389	5 00	v. v.		Bartfa, Kassa
645	5 20	vsz.		Szolnok
309	5 30	sz. v.		Hatvan
1905	5 30	sz. v.		Osijek
609	5 45	v. v.		Brassó, Arad
909	5 45	v. v.		Zimonyi szállások
17	6 05	v. v.		Komárom
433	6 10	v. v.		Bátyu
1007	6 25	sz. v.		Wien
11	6 45	v. v.		Fiume, Zagreb
315	7 05	v. v.		Gödöllő
513	7 20	v. v.		Brassó, Kolozsvár
317	7 30	v. v.		Gödöllő
319	7 40	v. v.		Hatvan
21	7 45	v. v.		Paks-Bicske
1309	8 00	v. v.		Graz, Pénting
1513	8 15	v. v.		Csorna, Bartfa, Kassa
911	8 20	v. v.		Brod, Szabadska
519	8 25	v. v.		Szolnok
1005	9 00	gy. v.		Tapolca, Balatonfűrés
13	9 15	sz. v.		Győr
913	9 25	v. v.		Szabadska
307	9 35	v. v.		Odenberg, Rutka
409	10 20	v. v.		Miskolc

vonat-szám	óra	perc	vonat neve	hová
912	12 05	sz. v.		Délelőtt
802	6 25	gy. v.		Zimonyi szállások
1110	6 30	sz. v.		Bartfa, Berlin
1302	6 40	gy. v.		Balatonfűrés, Tapolca
906	6 50	gy. v.		Kassa, Csorna
1312	6 55	sz. v.		Ujvidek, Brod
1002	7 00	gy. v.		Wien
2	7 10	gy. v.		Fiume, Pécs, Osijek
812	7 30	sz. v.		Gödöllő
908	7 45	v. v.		Zimonyi szállások
608	7 50	v. v.		Arad, Brassó, Bukarest
408	8 10	sz. v.		Sároalja, Munkacs
512	8 20	v. v.		(Pénting, Kőszmetz)
306	8 35	v. v.		Kolozsvár, Brassó
516	11 40	v. v.		Rutka
24	11 55	v. v.		Nagykátá
914	12 20	sz. v.		Délelőtt
10	12 30	sz. v.		Ujvidek, Sarajevó
1008	12 45	v. v.		Szombathely, Wien
316	1 25	sz. v.		Gödöllő
1304	1 40	gy. v.		Fehérgy. Graz, Sopron
4	2 05	v. v.		Wien, Zürich, Basel
604	2 10	v. v.		Arad, Bukarest
318	2 25	sz. v.		Hatvan
26	2 30	v. v.		Bicske
518	2 40	v. v.		Szolnok
1202	2 45	gy. v.		(Szabadska, Inđija)
1902	2 55	v. v.		Sarajevó
1016	3 30	sz. v.		Tarcalca
18	4 30	v. v.		Paks
410	5 10	v. v.		Komárom
324	5 20	v. v.		Miskolc
905	5 30	v. v.		Gödöllő
514	6 15	v. v.		Nagykátá, Szolnok
828	6 30	v. v.		Rutka, Odenberg
524	6 40	v. v.		Kolozsvár, Brassó
920	7 05	v. v.		Bicske, Thrast
382	7 10	v. v.		Hatvan
1514	7 30	v. v.		Kunszentmiklós-Tass
910	8 05	v. v.		Nagykátá, Szolnok
1908	8 40	v. v.		Kassa, Csorna
1308	9 15	v. v.		Szabadska, Brod
610	9 30	v. v.		Pécs, Daj
482	10 15	v. v.		Győr, Graz
1010	10 25	sz. v.		Arad, Brassó
12	10 55	sz. v.		(Kassa, Lavoconze)
388	11 05	v. v.		Ujvidek, Szombathely
614	11 25	sz. v.		Szombathely, Wien
14a	11 55	sz. v.		Rutka, Poprad-Felka
				Dobreen
				Bicske

vonat-szám	óra	perc	vonat neve	honnan
151	5 05	sz. v.		Délelőtt
6701	5 40	v. v.		Dunakeszi-Alag
4108	5 45	v. v.		Szolnok, Cegléd
723	5 50	v. v.		Esztergom
133	5 55	v. v.		Ulló, Ocsa
725	6 00	v. v.		Nagytaros
153	6 15	v. v.		Monor
6507	6 20	v. v.		Rákospalota-Ujpest
1407	6 40	v. v.		Lajosmizse
113	7 10	v. v.		Odenberg, Zsolna
715	7 15	v. v.		Base, Zürich, Wien
155	7 20	v. v.		Cegléd
4105	7 25	v. v.		Rákospalota-Ujpest
709	7 30	v. v.		(Bakarest)
501	7 35	gy. v.		Kolozsvár
1254	7 45	sz. v.		Párkány-Nána
6501	7 50	v. v.		Kecskemét, Lajosmizse
135	8 15	v. v.		Rákospalota-Ujpest
4107	8 25	v. v.		Esztergom
129	8 40	v. v.		Vác
1401	8 40	gy. v.		Béln, Zsolna, Pászony
1409	8 50	sz. v.		Esztergom
101	10 30	sz. v.		Rákospalota-Ujpest
119	10 45	v. v.		Szeged
715	11 25	v. v.		Gálinta
163	12 00	v. v.		Rákospalota-Ujpest

vonat-szám	óra	perc	vonat neve	hová
152	5 15	sz. v.		Délelőtt
122	5 25	v. v.		Rákospalota-Ujpest
718	5 30	v. v.		Esztergom
4102	6 00	v. v.		Cegléd
6502	6 30	v. v.		Lajosmizse, Kecskemét
156	6 35	v. v.		Monor
1402	7 05	gy. v.		Zsolna, Béln
156a	7 35	sz. v.		Rákospalota-Ujpest
104	7 55	gy. v.		Nagytaros, Wien
708	8 25	v. v.		Temesvár-4, Semanheviz
712	8 30	sz. v.		Vercs, Karantsebes
4104	9 05	v. v.		Esztergom
114	9 15	v. v.		Wien
180	9 45	v. v.		Rákospalota-Ujpest
182	11 00	v. v.		Rákospalota-Ujpest
6504	11 10	v. v.		Lajosmizse, Kecskemét
144	12 05	sz. v.		Délelőtt
714	12 15	v. v.		Rákospalota-Ujpest
138	12 25	v. v.		Szeged
4106	12 30	v. v.		Nagytaros
106	1 00	v. v.		Esztergom
4108	1 50	v. v.		Rákospalota-Ujpest
108	2 00	gy. v.		Esztergom
120	2 15	sz. v.		Wien, Zürich, Basel
110	2 30	v. v.		Gálinta, Inđija
410	2 30	v. v.		Rákospalota-Ujpest
704	2 40	gy. v.		Esztergom
6710	2 45	sz. v.		Temesvár-4, Semanheviz
6306	2 50	v. v.		Cegléd, Szolnok
174	4 10	v. v.		Lajosmizse, Kecskemét
110	5 15	gy. v.		Rákospalota-Ujpest
142	5 20	sz. v.		Wien
176	6 50	v. v.		Nagytaros
128	6 00	v. v.		Rákospalota-Ujpest
724	6 10	v. v.		Szolnok, Cegléd
4114	6 40	gy. v.		Ulló
1406	6 50	gy. v.		Monor
130	6 55	sz. v.		Pászony, Zsolna, Béln
178	7 15	v. v.		Párkány-Nána, Inđija
728	7 25	v. v.		Rákospalota-Ujpest
6508	7 35	v. v.		Rákospalota-Ujpest
710	7 40	v. v.		Cegléd
182	8 05	v. v.		Lajosmizse
132	8 10	v. v.		Temesvár-4, Semanheviz
148	8 40	v. v.		Vác
502	9 35	gy. v.		Zsolna, Odenberg
720	9 55	gy. v.		Wien, Zürich, Basel
4116	10 55	sz. v.		Kolozsvár, Bukarest
	11 10	v. v.		Cegléd, Szeged
				Esztergom

9176/b 617 sz. v. Kunszentmiklós-Tass

A vonatok érkezése Budapest keleti pályán (Érv. 1915. május 1-6.)

A vonatok érkezése Budapest nyugati pályán (Érv. 1915. május 1-6.)

A vonatok indulása Budapest keleti pályán (Érv. 1915. május 1-6.)

A vonatok indulása Budapest nyugati pályán (Érv. 1915. május 1-6.)

Aláírási felhívás

a második magyar hadikölcsönre

A hosszan elhúzódó háború szükségessé teszi, hogy a hadi szükségletek zavartalan ellátása céljából új hadikölcsön bocsáttassék ki. E szükségletek fedezésére a pénzügyminiszter az első hadikölcsön címleteinek megfelelő, 60/0-kal kamatozó járadék-kölcsön-kötvényeket és ezzel egyidejűleg 1 1/20/0-os járadék-kölcsön-kötvényeket bocsát nyilvános aláírásra. A pénzügyminiszter tehát ezuttal is közvetlenül fordul a közönséghez, mint ez legutóbb a Német-birodalomban is történt és a kibocsátás összege a nyilvános aláírás eredménye alapján fog megállapítást nyerni.

Az aláírás f. évi május 12-től 26-ig bezárólag fog megtartatni.

Aláírási helyekül szolgálnak: a magyar korona országai területén levő összes kir. állampénztárak és adóhivatalok, a m. kir. postatakarékpénztár és az összes kir. postahivatalok, mint a m. kir. postatakarékpénztár közvetítő hivatalai, az Osztrák-magyar bank budapesti főintézete, valamint a magyar korona országai, továbbá Bosznia és Hercegovina területén levő fiókjai, az 1898: XXIII. t.-c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet,

a Magyar Általános Hitelbank,
a Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület,
a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank,
a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó Bank,
az Angol-Osztrák Bank budapesti fióktelepe,
a Belvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság,
a Budapesti Takarékpénztár és Országos Zálogkölcsön Részvénytársaság,

a Budapest-Lipótvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság,

az Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztár,

az Első Magyar Iparbank,

a Hazai Bank Részvénytársaság,

a «Hermes» Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság,

a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete,

a Magyar Agrár- és Járadekbank Részvénytársaság,

a Magyar Általános Takarékpénztár Részvénytársaság,

a Magyar Bank és Kereskedelmi Részvénytársaság,

a Magyar Földhitelintézet,

a Magyar Jelzálog Hitelbank,

a Magyar Kereskedelmi Hitelbank Részvénytársaság,

a Magyar Országos Központi Takarékpénztár,

a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja mint részvénytársaság,

a «Mercur» váltóüzleti részvénytársaság,

a Nemzeti Takarékpénztár és Bank Részvénytársaság és

a Wiener Bank-Verein magyarországi fióktelepe, Budapesti intézetek és ezeknek összes budapesti és vidéki fiókjai; valamint

az Első Horvát Takarékpénztár.

a Horvát Általános Hitelbank Részvénytársaság,

a Horvát Leszámitoló Bank és

a Horvát-Szlavon Országos Jelzálogbank zagrebi intézetek, továbbá

a Privilegirte Landesbank für Bosnien és Hercegovina és

a Privilegirte Agrar- und Kommerzial-Bank für Bosnien und Hercegovina című sarajevói intézetek, végül

a felsorolt budapesti és zagrebi intézetek által a m. kir. pénzügyminiszterium jóváhagyásával felhatalmazott és esetről-esetre az illető intézet székhelyén megfelelő közhírre teendő intézetek.

A kibocsátásra kerülő és 60/0-kal kamatozó kölcsönkötvény aláírási ára minden 100 korona névértékért:

a) ha az aláíráskor az egész aláírt összeg befizettetik, 97 K 50 filléren;

b) ha pedig az alább ismertetendő kedvezményes (részletekben történő) fizetési módozat vétetik igénybe, 98 K-ban állapított meg.

Az 51 1/20/0-os kamatozó kölcsönkötvény aláírási ára minden 100 korona névértékért:

a) ha az aláíráskor az egész aláírt összeg befizettetik, 90 K 80 filléren;

b) ha pedig kedvezményes (részletekben történő) fizetési módozat vétetik igénybe, 91 K 20 filléren állapított meg.

A 60/0-os kölcsönnél a legkisebb jegyezhető összeg 50 K, az 51 1/20/0-os kölcsönnél 100 K.

A második hadikölcsön 60/0-os típusú kötvényei 1915 május 1-től kezdődőleg és minden év május 1-én és november 1-én lejáró utólagos részletekben kamatoznak, tehát az első szelvény 1915 november 1-én esedékes. A folyó évi május hó 1-től az aláírás napjáig járó folyó kamatokat azonban az aláírónak nem kell megtérítenie.

Az 51 1/20/0-os típusú kötvények pedig 1915 június 1-től kezdődőleg és minden év június 1-én és december 1-én lejáró felévi utólagos részletekben kamatoznak. A kamatfizetés folyó évi június 1-ével kezdődik, tehát az első szelvény folyó évi december 1-én esedékes.

Mindkét típusú kötvényre az aláírt összegek az aláírási helynél fizetendők be és az aláírási áron felül az aláíróval szemben sem folyókamat, sem jutalék felszámításának helye nincs.

Ha az aláírt összeg 100 koronát meg nem halad, az aláírás alkalmával az egész aláírt összeg befizetendő.

A 100 koronát meghaladó aláírásoknál a részletekben tör-

tendő befizetés kedvezménye igénybe vehető, az aláírás alkalmával azonban az aláírt összeg 100/0-ra biztosítékképpen leteendő és pedig a kir. állampénztárnaknál és adóhivataloknál, a m. kir. postatakarékpénztár közvetítő hivatalainál, továbbá az 1898: XXIII. t.-c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezetnél képzésben, a többi aláírási helynél pedig vagy készpénzben, vagy olyan értékpapírban, a melyeket az aláírási hely elfogadhatónak tart. A részletek pedig a következőképp fizetendők:

a jegyzet összeg	250/0-a	legkésőbb	1915 június	8-ig,
« « «	250/0-a	«	1915 június	18-ig,
« « «	250/0-a	«	1915 június	28-ig,
« « «	50/0-a	«	1915 július	8-ig.

A teljes befizetés megtörténte után az aláírási hely a letett biztosítékok elszámolja, illetőleg visszaadja.

A jegyzés céljaira szolgáló nyomtatvány-ürlapok az összes aláírási helyeknél díjtalanul kaphatók. Ily nyomtatványok hiányában az aláírás levélileg is eszközölhető.

A befizetés alkalmával az aláíró fél az aláírási helytől pénztári elismervényeket kap, a melyek a fél kivanatára 1915. június 14-től kezdve a m. kir. pénzügyminiszterium részéről kiállított ideiglenes elismervényekre fognak kicseréltetni. A végleges kötvények kiadására nézve, illetve a fél kivanatára kiadott ideiglenes elismervényeknek a végleges kötvényekre való kicserélésére nézve idejekorán hirdmény útján fog a felhívás közzétettni. A végleges kötvények kiadása költségmentesen ugyanazon a helyen fog megtörténni, a hol a pénztári elismervények, illetve a fél kivanatára kiadott ideiglenes elismervények kiadattak.

Az 51 1/20/0-os kölcsönnél zárolásnak helye nincsen, a második hadi kölcsön 60/0-kal kamatozó kötvényei azonban — ép úgy, mint az első hadi kölcsön kötvényei — zároltan is jegyezhetőek lesznek és az aláíró, a ki az általa jegyzett kötvényeket zárolja és a zárolást öt és fél éven át fél nem oldja, azt a jogot nyeri, hogy az 51 1/2 évi időszak utolsó évnegyedében, legkésőbb 1920 november 1-én a kötvényen alapuló követelést e naptól számított egy évre névértékben leendő visszafizetésre felmondhatja. A m. kir. kincstár köteles az ilyképp felmondott kötvények legkésőbb 1921 november 1-én névértékben visszafizetni. A zárolásból kifolyólag az aláíró felet költség nem terheli.

Zárolásnak csak **1000 K-át meghaladó** összegű jegyzéseknél van helye.

A m. kir. pénzügyminiszterium fentartja magának azt a jogot, hogy elől közzéteendő három havi előzetes felmondás mellett úgy a 60/0, mint az 51 1/20/0-os kölcsönt egészen vagy részben, névértékben visszafizeltesse azonban az esetleges felmondás a 60/0-kal kamatozó kötvényekre nézve **1921. május 1-jét** megelőző időre, az 51 1/20/0-kal kamatozó kötvényekre nézve pedig **1925 június 1-ét** megelőző időre nem fog eszközöltetni.

A kölcsönre történő befizetésekre a moratorium alá nem eső betétek — a felmondási határidő betartásával — korlátlanul igénybevehetőek.

A betéti üzlettel foglalkozó intézeteknél s más ily cégeknél 1914. évi augusztus hó 1 előtt betéti könyvre vagy folyószámlára elhelyezett, egyébként moratorium alá eső betétek azonban a kibocsátásra kerülő járadék-kölcsön-kötvényekre történő befizetések céljára a két kölcsönre együttesen a jegyzés idejében fennálló összegük 250/0-a, de legfeljebb a betét tulajdonosa által jegyzett összeg 250/0-a erejéig vehet k igénybe.

Azok, a kik a befizetésekre ilyen, egyébként moratorium alá eső betéjtüket kívánják igénybe venni, annál az intézetnél vagy cégnél, illetve annak az intézetnek vagy cégnek közvetítésével tartoznak jegyezni, a melynél a betét el van helyezve.

A kibocsátandó kötvényekre és pedig úgy a szabad, mint a zárolt daralokra, az Osztrák-magyar bank és a m. kir. hadi kölcsönpenztár a járadék-kötvényeknek kézi zálogul lekötése mellett, a névérték 750/0 áig a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatlábon nyújtanak kölcsönt.

Ez a kedvezmény legalább 1916. évi július 8-ig marad érvényben. A nevezett két intézet ugyancsak a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatlábon nyújt náluk zálogul elfogadható értékpapírokra kölcsönt, ha a felveendő összeg igazoltan a jelen felhívás alapján aláírt összegek befizetésére szolgál. A meghosszabbított ily kölcsönök a mérsékelt kamatláb kedvezményében szintén részesülnek és pedig legalább 1916. évi július 8-ig. A fenti befizetési határidők alatt folyósított kölcsönök után a fél kivánságára a mindenkori hivatalos váltóleszámitolási kamatláb helyett 1916. évi július 8-ig évi 50/0-os állandó kamatláb biztosítottatik.

Az aláírók kivánságára a járadék-kölcsönök kötvényeit a szelvények beváltásával megbízott hivatalos beváltóhelyek és az Osztrák-magyar bank budapesti főintézete, valamint a magyar szent korona országai, továbbá Bosznia és Hercegovina területén levő fiókjai 1916. június 30-ig költségmentesen fogják megőrizni és kezelni.

A második hadikölcsön előnyös feltételei, a pénzpiac kedvező helyzete és annak felismerése, hogy a kölcsön jegyzésében minél nagyobb részvétel az aláírók magánérdekei mellett a közérdeket is nagy mértékben szolgálja, biztosítékaik annak, hogy a kölcsön jegyzésének eredményében az ország közgazdasági ereje ép oly imponzánsan fog megnyilvánulni, mint az első hadikölcsön alkalmával.